

Ο Θεός απαιτεί από μας να του προσφέρουμε την καρδιά μας (Άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης - 20 Δεκεμβρίου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Όταν προσευχόμαστε, πρέπει την καρδιά μας να την υποτάσσουμε ολοσχερώς στη θέλησή μας, να τη στρέφουμε στο Θεό. Δεν πρέπει να 'ναι ψυχρή, πονηρή, ανειλικρινής, διπρόσωπη. Αλλιώς τί αξία θα 'χουν οι προσευχές μας ή η προετοιμασία μας για τη θεία μετάληψη; Μας είναι χρήσιμο κι ωφέλιμο ν' ακούσουμε τη φωνή της οργής του Θεού: «Εγγίζει μοι ο λαός ούτος τω στόματι

αυτών και τοις χείλεσί με τιμά, η δε καρδιά αυτών πόρρω απέχει απ' εμού» (Ματθ. ιε' 8). Γι' αυτό ας μη στεκόμαστε στην εκκλησία σε κατάσταση πνευματικής αδράνειας, αλλά να κάνουμε το πνεύμα μας ζωντανό, να καίει μέσα μας, ν' ασχολείται με τη νοερά εργασία. Ακόμα κι οι άνθρωποι δεν εκτιμούν τις υπηρεσίες που τους προσφέρουμε ψυχρά, βαρετά, από συνήθεια. Κι ο Θεός απαιτεί από μας να του προσφέρουμε την καρδιά μας. «Δος μοι, υιέ, σην καρδίαν» (Παρ. κγ'26).

Η καρδιά είναι το πιο βασικό όργανο του ανθρώπου, είναι η ζωή του. Είναι κάτι παραπάνω από τη ζωή του, είναι ο ίδιος ο άνθρωπος. Γι' αυτό εκείνος που δεν προσεύχεται και δεν υπηρετεί το Θεό με την καρδιά του, είναι σα να μην προσεύχεται καθόλου. Σ' αυτή την περίπτωση μόνο το σώμα του προσεύχεται. Και το σώμα χωρίς το νου δεν είναι τίποτα παραπάνω από χώμα, πηλός. Να θυμάσαι, πως όταν στέκεσαι στην προσευχή, είναι σα να στέκεσαι μπροστά στον ίδιο το Θεό, τον Πάνσοφο. Γι' αυτό κι η προσευχή σου πρέπει να γίνεται με το πνεύμα, να κατανοεί ο νους αυτά που λένε τα χείλη.

(Αγίου Ιωάννου Κρονστάνδης, Η εν Χριστώ ζωή μου, τ. Α')

πηγή: [Θησαυρός Γνώσεων και Ευσεβείας](#)